

Nàng Và Hấn

Lần đầu tiên hấn về Việt Nam, thực ra thì hấn đâu có còn bà con thân thuộc gì ở bên ngoài một bà dì họ quá xa ... máy bay bay nửa ngày chưa tới .

Còn mấy người anh em bạn dì mà mẹ hấn có nhắc đến tên vài lần thì hấn cũng chẳng sao nhớ được . Hai cái chữ "quê hương" lại còn lạ lẫm hơn cả mấy người bà con này nữa vì hấn qua Mỹ khi còn nhỏ xíu, đâu cỡ bảy tám tuổi gì đó, mà bây giờ hấn đã hai mươi tám rồi còn gì .

Nếu phải nói rằng hấn là người Mỹ thì cũng chẳng có gì là sai . Bởi đồ ăn Việt Nam ngoài cái món phở ra thì chẳng có mấy món ăn quốc hồn quốc túy nào hấn thèm khát cả . Hấn có thể ăn Mc Donald, Burger King hoặc Taco Bell any time, and any day .

Khi có tiền thì lại có những nhà hàng khác như: Red Lobster, Black Angus hay OutBack Steak House là đã rồi, hoặc Dennys hay Spires cũng được . Hai mươi mấy năm ăn đồ ăn ở Mỹ rồi cho nên mấy cái món bún, cháo, hay chả giò hấn có thể skip without missing a beat .

Hấn cũng khá cao ráo, thuộc vào hạng người Mỹ trung bình, 5'10, nặng 175 lbs . Bởi thể ngoại trừ cái khuôn mặt và mái tóc đen resembled một người gốc Á Châu ra thì các bộ phận khác ở trên người của hấn đúng là Mỹ rồi .

Thế nhưng, Hấn lại có một điểm đặc biệt hơn những thằng Mỹ gốc Việt khác lớn lên ở bên này, là hấn nói được tiếng Việt khá sành sỏi, nhờ hồi còn nhỏ, mẹ hấn đã dùng mọi mưu kế để bắt hấn vào trường học Việt Ngữ mỗi thứ Bảy cuối tuần, gồm có: năn nỉ, hăm dọa, ép buộc và có khi còn ... mua chuộc hấn bằng ... tiền mặt nữa .

Tính tình hấn cũng thuộc vào loại hiền lành, dễ bảo, hấn lại có một tư chất thông minh cho nên tiếng Việt không mấy gì là khó đối với hấn . Dầu vậy, cũng như nhiều thanh thiếu niên lớn lên ở Mỹ, hấn vẫn thích sử dụng tiếng Anh hơn .

Học xong trung học thì hấn nộp đơn vào một trường đại học xa nhà, với cái lý do là trường này nổi tiếng . Ngay từ hồi còn học ở high school, hấn đã nhập nhieu cái kiểu "yêu" của người Mỹ . Người tình của hấn hai bàn tay đếm không đủ, nhất là những năm ở đại học . Chỉ có con Laura là kéo dài được ... 6 tháng .

Còn những cuộc tình khác có thể từ đôi ba ngày cho tới vài ba tuần . À, còn quên chưa kể đến những cuộc tình như "fast food" ... overnight nữa, cái kiểu mà người Mỹ gọi là "date" hoặc đơn giản hơn họ gọi là "one-night-stand" .

Cái năm freshman là năm hấn ... wậy nhất . Lần đầu tiên rời nhà đi học xa, hấn mới cảm nhận và thấm thía được cái ý nghĩa của hai chữ "tự do" như thế nào, cái mà những người nô lệ da đen đã đổ máu ra giành lại từ người da trắng .

Hấn được tự do ăn uống, tự do ngủ, tự do party, và tự do ... làm tình mà không phải theo giờ giấc và nhất là không phải dấu diếm bố mẹ . Nhưng trả vào đó, hấn wasted mất 2 semesters trước khi hấn nhận ra là phải giới hạn lại bằng không thì mấy cái món tiền tiêu xài gởi từ đồng lương mồ hôi nước mắt của bố mẹ hấn sẽ bị ... cắt đứt .

Thế là cái chương trình 4 năm, hấn phải kéo thành 5 năm cho cái việc adjust, and get used to the college life . Hấn đã tried đủ thứ ở cái trường đại học này . Mà thực ra phải gọi là học đại mới đúng . Vì có cái gì ở đây mà hấn không học đại đâu .

Hồi còn ở nhà, bố mẹ hấn nâng niu, bảo vệ, đùm bọc và che chở hấn như một món đồ thủy tinh quý giá dễ vỡ . Vào đây rồi thì hấn wasted no time để cái bình thủy tinh đó lăn lóc khắp nơi và ở mọi xó xỉnh cuộc đời .

Mặc dầu chưa bị nứt, sứt mẻ hoặc bể nhưng tránh sao cho khỏi trầy trụa ... những vết trầy trong tâm hồn của hấn .

Ở đó, hấn học biết được cái fun của partying, cái phê của smoking pot, cái "đã" mờ người của rượu

mạnh, và nhất là cái hồi hộp và đề mê của những đêm hooking up with different girls on campus .

Cũng ở đây hẳn đã học được chữ "love" của người Mỹ . Cái loại tình yêu không có để tình cảm attached vào người đối tượng . Nó phải như một cái business contract: if it's good for you, good for me, then keep it . If not, it's time to let it goes .

Trong cái sự vội vàng ấy, hẳn đã smoke pot như điên, uống rượu như điên, party như điên và ... làm tình cũng như điên luôn .

Mấy năm học về sex education in high school hẳn vất mẹ nó đi đâu mất . Khi phê quá, xỉn quá và ... wính quá, nhớ cha gì đến mấy cái STDs hay unwanted pregnancy nữa .

Cái đó là problems của bọn ... con gái, kệ bà tui nó, hẳn tự nhủ .

Hắn went thru 4 năm trời còn lại một cách lơ mơ như một người mắc bệnh mộng du với cái bằng engineering trong tay . Quay đầu nhìn lại thì hẳn quả là lucky ... đã escape cái chỗ thử thách đó ... unscathed .

Ra trường, đi làm được hai năm thì hẳn ... chán . Quit job, đăng lính, tìm cho mình một cái gì đó exciting cho cuộc sống . Khi hẳn vào lính thì trận chiến Persian Gulf đã kết thúc từ lâu, khi hẳn ra lính (discharged) thì trận chiến Afghanistan chưa ... tới .

Hắn cũng chẳng tìm thấy điều gì khác lạ ở cái cuộc đời lính kiểng tối ngày chỉ ăn, ngủ rồi lau súng ống và tập trận này .

Vậy là với cái số tuổi 28, hẳn có thể tự hào với nhóm bạn bè của hẳn là: been there, and done that .

Bố mẹ hẳn mặc dầu cũng rầu cho thằng con tối ngày cứ lông bông, không chịu khó hold down a job . Đi làm ăn tạo dựng sự nghiệp, rồi settle down, lấy vợ rồi đẻ cho ông bà một đồng cháu ẵm cho vui với hàng xóm bạn bè .

Mỗi lần bố mẹ nó đề cập đến chuyện vợ con, hẳn chỉ gạt ngang:

"Maybe a few more years, mẹ" .

Bởi hẳn vẫn còn đang kiếm tìm cái điều mà hẳn vẫn cảm thấy thiếu thiếu gì đó cho cuộc sống .

Bạn bè hẳn đã có nhiều đứa về Việt Nam ... chơi . Đứa nào cũng tả về Việt Nam khác với cái gì hẳn tưởng tượng, và nhất là không có một kinh nghiệm của đứa nào giống đứa nào, nhưng nói chung thì đứa nào cũng cùng một kết luận là it was fun going back home .

Gôm lấy vài ngàn trong băng, hẳn nhất định đi tìm hiểu thêm về cái fun đó ở Việt Nam cho cuộc đời .

Bố mẹ nó hết sức ngạc nhiên nhưng cũng không phản đối gì mấy vì dạo này người ta về rầm rầm . Chỉ có ba nó, dầu cũng muốn về lắm vì có ai lưu lạc mà chẳng nhớ đến quê cha đất tổ, nhưng vì lỡ hồi xưa đã theo đoàn người biểu tình xuống đường đả đảo Cộng Sản ở phố Bolsa nên ... sợ, bởi thế ông đành phải nói cứng:

"Tao chỉ về khi nào hết thằng Cộng Sản!" .

Mẹ hẳn năn nỉ hẳn đi ra Hà Nội một chuyến thăm lại mồ mả tổ tiên, vì không biết đến bao giờ bố mẹ hẳn mới có dịp về quê . Hẳn chỉ cười cười đáp:

"Mẹ, con sanh ra trong Sài Gòn, lớn lên ở Mỹ, có ở ngoài ngày nào đâu, biết gì ngoài Hà Nội mà mẹ nhần . Và lại mẹ đã đi mấy chục năm rồi, chắc đã thay đổi hết rồi còn gì" .

Nhưng mẹ hẳn cứ năn nỉ và cẩn thận nhét vào cái bóp của hẳn cái địa chỉ mà bà đã ở đó cách đây cả nửa thế kỷ và ở cái tuổi nhỏ hơn hẳn khi qua Mỹ . Cái địa chỉ rất dễ nhớ cho nên có bao giờ bà quên được . Số 2 phố hàng Mã, Hà Nội .

Nàng khệ nệ bưng ra hai thùng đồ khổng lồ và hai cái giỏ xa'ch để qua trạm quan thuế . Mẹ nàng đã tận dụng tới đa cái cơ hội mà'y năm mới có' một lần này để cho nàng cống về cho gia đình bao nhiêu là đồ ... thái ra từ gia đình ba bên đó' . Cũ người mới ta mà . Quần áo cũ còn tốt đã được hai mẹ con giặt ủi cẩn thận, xà bông tắm, dầu gội đầu, kem đánh răng, bàn chải đánh răng, dầu cù là, khăn tắm, khăn mặt ... ôi thôi nếu kể ra hết ở đây thì có' tới mà'y trang giấy . Nàng không quản ngại vì cứ' mỗi lần về, khi chia sẻ cho từng gia đình, nhìn thấy nét mặt vui tươi rạng rỡ trên từng người là nàng thấy trong lòng vui vui làm sao ấy . Đồ cũ hàng hiệu vẫn ngon hơn đồ mới dỏm .

Sài Gòn tuy mới vào tháng chạp âm lịch mà đã có nhiều mùi tết . Hàng quán trưng diện màu mè, người người rộn ràng mua sắm náo nhiệt hơn thường khi nhiều chẳng bù cho những cái tết nhạt nhẽo vô vị bên California .

Lần nào về cũng thê', khi về thì nặng khê nê, khi ra trở về Mỹ thì trụi lủi không còn gì . Quần a'o hay bả't cu' thu' đồ dùng nào không muô'n xài nữa, định đem về cho thì mang theo về mặc trong thời gian ở đây, đến ngày đi trở ra thì để lại, một công hai việc không mả't ma't tí' gì . Đến ca'i phần pha't ... tiền ăn tê't, mỗi gia đình được năm trăm, độc thân được một trăm, bà ngoại một mình nhưng được tươ'i một ngàn rưởi, là ca'i phần mà nàng thi'ch nhất . Cu' nhìn nổi vui mừng hiển hiện nơi mọi người là nàng thâ'y thi'ch thu' vô cùng .

Đầu vào đo' xong nàng chuẩn bị cho chỗ ở của mình . Bà ngoại má'y năm trươ'c co' tiền tiê'p tê' của mẹ và cậu sa'u gởi về, đã xây được căn nhà hai tầng rộng rãi và thoa'ng ma't . Tuy không l'p'n và tiện nghi như ở nhà nàng, nhưng nó' co' cũng ca'i về â'm cu'ng ghê' lă'm . Ca'i tầng lầu hai mỗi lần về luôn luôn là của gia đình nàng .

Tắm rửa xong, nàng xuống nhà ăn chung với gia đình bữa cơm đầu tiên . Trời đã bắt đầu nham nhem tối . Bữa cơm rộn ràng tiếng hỏi han, cười nói, tiếng trẻ con mè nheo ồn ào, như làm tăng thêm cái cảnh đoàn viên sum họp . Nàng chợt nhớ tới ba mẹ và thằng em trai còn ở bên ngoài hai buổi đầu đi cày, trong lòng hơi thấy áy áy . Định bụng lát nữa khi ra Sài Gòn dẫn mấy người anh em họ cùng trang lứa đi ăn kem, xong sẽ ghé vào chỗ nào đó có internet access, email cho thằng cu Ty' .

[illegible]

Hải ở Sài Gòn ăn chơi tưng bừng, ngày nào cũng như ngày nấy . Xài xả ga mà cũng chưa tốn kém bao nhiêu, phải công nhân là về đây xài tiền sơ'ng thiết .

Chỉ được hai ngày hă'n đã cho thắng em họ ... nghĩ việc . Đi một mình vừa thoải ma'i vừa tự do, hă'n trọng nhấ't là hai chữ tự do, mà đi vớ'i thắng em họ thì no' co' qu'a nhiều ràng buộ'c . Nhấ't là mỗi khi phung phi' ở trong ca'c vũ trường thì hă'n cảm thâ'y nhộ't nhậ't vớ'i cặp mắ't và khuôn mặt tiê'c của của hă'n . Một đê'm đi chơi thoải ma'i mà chỉ co' hê't hơn năm chục đô, đô'i vớ'i hă'n là chuyện ... nhỏ, nhưng đô'i vớ'i gắ em họ, nhìn ca'i ne't mặt đau xo't đê'n ngắ'n ngớ của no' hă'n thâ'y kho' chịu .

Ca'i ngày mà hă'n cho thắng em ... mât việc dẫn mô'i là ca'i bữa hai anh em đi chơi ở phòng trà

Queen Bee, khi thấy hấn du'i vào tay ca'i em ga'i nhảy ổng à ổng ẹo, vừa trẽ vừa đẩy đà, vừa yêu kiều vừa thơm như mu'i mi't tờ giấy bạc một trăm ngàn, tương đương với bảy đô la cho hơn một tiếng đồng hồ du dương trên sàn nhảy mà thằng em đã thốn thức dậy nảy than lên là anh ... xài phi' qu'a làm hấn ngưỡng chi'n người .

Mà ca'i thằng em họ không than sao được, hấn đi chơi với thằng em, no' cung phụng, ke' ne' chờ chực cả ngày như một thằng đầy tớ', hấn pha't cho được năm chục ngàn . Bởi vì hấn đã làm một bài ti'nh nhảm nhanh hơn ma'y ti'nh HP, này nhe', lương công nhân làm đầu tắt mặt tối như no' một tha'ng ta'm trăm ngàn ti'nh ra chưa tới ba chục ngàn một ngày . Đi chơi lông bông bao cả ăn uống mà lại được tới năm chục ngàn một ngày thế' thì còn đòi ca'i gì nữa . Hấn có' hiểu được rằng ca'i mà thằng em họ trông đợi ở đây là ca'i sự xo't thương của người cùng ma' u mù, ruột đứt tay xo't chư' ti'nh như thế' thì còn ... ca'i mẹ gì nữa để mà no'i .

Ngay ca'i tôi hôm cho thằng em nghỉ việc một ca'ch lạnh lùng không thương xo't, là'y ca'i cơ' là mảy bữa nữa sẽ đi ra Hà Nội, hấn dọn ... nhà qua một ca'i hotel kha'c để tra'nh sự phiền nhiễu có thể xảy ra sau này .

Hấn chỉ trốn thằng em họ được vài ngày thì nó tìm ra . Bởi vì những cái khu ăn chơi ở thành phố này có thể đếm được trên mấy đầu ngón tay mà . Thằng em họ mò đến vũ trường Pink Orchid thì thấy hấn chễm chệ ngồi ở một cái bàn lớn ngay chính giữa, chung quanh vây bọc bởi bốn năm em vũ nữ . Nó lấy chỗ ngồi ở một cái bàn trong góc xa xa, bóp ruột gọi một ly nước ngọt rẻ nhất với cái giá cắt cổ là hai mươi lăm ngàn, đi đứt một ngày lương của nó . Nó cứ xuýt xoa, con bà nó, hai mươi lăm ngàn ông mày ở ngoài mua được nguyên một két nước ngọt, vậy mà chúng mày cắt cổ ông . Còn mấy cái con gái nhảy ẹo qua ẹo lại ở đây thì nhìn xuống như vậy ... có mập ồm được cái mẹ gì .

Nó biết chỗ này không phải là nơi dành cho nó, nhưng nó lại không dám đợi thằng anh ở ngoài, sợ một lát nữa hấn ra sẽ ... biến mất dạng . Ngồi đây dán mắt theo dõi là chắc ăn nhứt . Nó xót xa nhìn thằng anh họ vô lương tâm vào đây ... đốt tiền .

Trên bàn hấn đã có hai ba chai Hennessy mở sẵn và mấy đĩa thức ăn đón chờ . Ngồi quanh hấn, em nào cũng nhớn nhỡ cười cợt như những người tình trăm năm ... vẫn thế . Hấn hết ôm em này lại quay sang hôn em khác . Lúc này đối với hấn, cuộc đời có lẽ hạnh phúc hơn ngay cả trên tiền giới . Mãi tới quá nửa đêm hấn mới ngật ngủ bước ra khỏi vũ trường, hai bên có hai em đi kè .

Thằng em họ không chần chừ được nữa, tiến lại:

"Anh, em tìm anh mấy bữa nay ..."

Khi hấn nhận ra thằng em họ, không đợi nó dứt lời, hấn phát cáu ngang, nói như gắt:

"Tìm ... làm mẹ gì ? Khi nào tôi cần chú ... tôi đi kiếm được mà" .

"Không, em có tìm anh làm gì đâu . Dì Hai ở bên gọi điện thoại qua nhà em tìm anh, tưởng anh ... ở nhà em, biết anh không ở đây, dì nhờ em đi tìm anh ... Má anh có chuyện muốn nói với anh!"

Hấn bực mình vì cảm thấy quê với hai em đang ... tay trong tay:

"Thôi chú về đi, được rồi ... nói với dì Hai là một hai bữa nữa tôi sẽ gọi về bên" .

Thằng em hi sinh ... bấm bụng làm chuyện bao đồng, xen vào chính giữa nói nhỏ vào tai ông anh họ ... mất dậy:

"Anh phải coi chừng, tụi gái ở đây nó có bằng đảng của tụi nó . Nó cho người đi với anh ít bữa, biết rõ đường đi nước bước rồi, nó sẽ ..."

Hấn nổi quạu, cắt ngang:

"Kệ tôi, tôi đâu phải con nít mà chú dạy khôn" .

Rồi không nói gì thêm, hấn bỏ thằng em đứng trơ ra đó một cách sống sượng, kéo tay hai em ... người tình một đêm ra kêu xe Taxi về khách sạn .

<http://tieulun.hopto.org> - Trang 5

"Ừa, cũng nên đi một lần cho biết anh em bà con, chớ không thôi người ta trách mình là bên trọng bên khinh" .

Dì Ba phụ thêm:

"Ừa, đi được đó con, dạo này máy bay đi ra ngoài rẻ rề hà, nghe đâu có hai tiếng đồng hồ là ra tới . Hay để có gì chút nữa dưỡng Út con có qua, dì Ba kêu dưỡng chớ con ra Sài Gòn lại mấy cái chỗ đi tua du lịch coi thử coi" .

Ngoại tiếp:

"Hay là dì Ba mà đi với cháu ra ngoài ?"

Dì Ba dầy nẩy:

"Thôi mẹ à, đi từ đây ra ngoài một tuần lễ, ít ra cũng mấy trăm đô, phí tiền quá mẹ à . Bị cháu nó có bà con bên nội nó thì nó mới cần đi chớ con đi mần chi cho tốn tiền" .

Mặc cho nàng nói thêm vào cách nào, dì Ba cũng nhất định không chịu đi và cũng ủng hộ cho ai đi theo . Dì Út choọc dzô phá đám:

"Thôi, dì Út mà không đi, ở nhà ... lấy tiền hà" .

Dưỡng Út chớ nàng ra công ty du lịch Hòa Bình ngoài Sài Gòn . Ở đây bây giờ họ bắt chước tổ chức những chuyến đi thẳng cảnh khắp nơi . Giá tiền tính ra tiền đô la thì phải công nhận là rẻ mạt .

Nàng chọn cái chuyến đi Hà Nội tham quan những danh lam thắng cảnh ở ngoài sáu ngày năm đêm, bao vé máy bay, khách sạn ăn ở, xe cộ di chuyển, tiền vé vào cửa, và ba bữa ăn một ngày, thì tính ra chỉ có hơn ba trăm hai chục đô, rẻ thiệt . Hai ngày nữa sẽ có người đến tận nhà đón nàng đem ra phi trường cho chuyến bay .

Nàng dậy chuẩn bị vừa xong thì người tài xế đến đón . Từ giã mọi người, nàng ra phi trường đi Hà Nội .

Từ trước tới giờ nàng chưa bao giờ đi qua cái mé bên này của phi trường Tân Sơn Nhất, khu của những đường bay trong nước . Nó tồi tàn và cô quạnh còn thua mấy cái bến xe bus bên Mỹ, sự phục vụ cũng không hơn, chả trách gì giá vé lại rẻ, vì người ta không care mấy ở đây cho bằng ở bên mé các đường bay quốc tế .

Tại nhà bà ngoại ở gần phi trường cho nên nàng là người đầu tiên đến nơi . Anh tài xế khiêng hành lý vào cho nàng và dẫn nàng ngồi chờ ở đây, một lát nữa thì người hướng dẫn du lịch sẽ tới . Trong vòng hơn nửa tiếng đồng hồ, nàng đã thấy xuất hiện nhiều người trong toa du lịch .

Dễ biết thôi vì ai trong toa cũng hoặc có cái giỏ xách hoặc cái nón mang tên công ty du lịch Hòa Bình . Trên dưới cũng có gần hai mươi người trong chuyến đi này .

Cái anh chàng hướng dẫn viên du lịch là một chàng trai trẻ trạc 27-28, có khuôn mặt rất đẹp trai, nhưng lại lùn có một khúc, nàng nghĩ cái chiều cao của anh ta có lẽ rất khiêm tốn độ ... 5'1 là cùng . Nàng tự nghĩ thầm ... thiệt uổng .

Cả đoàn người chưa quen nhau nên có vẻ còn ngại ngại . Anh chàng hướng dẫn viên có vẻ bồn chồn như đang trông ngóng ai . Nàng nhớ trong giấy nói giờ khởi hành là 9 giờ sáng mà bây giờ đã 8 giờ ba mươi rồi . À, thì ra hă'n đang chờ một người khách ... trễ hẹn .

Cuối cùng thì hă'n cũng lè mề tới nơi, một con người kiêu ca'ch, nàng nghĩ . Đàn ông con trai gì đi chơi có mấy ngày mà cống, đội, khiêng, va'c, lồi lè có tới mấy cái valise . Hă'n ta cao ráo nhìn cũng bảnh bao, mặc dù không có khuôn mặt đẹp trai như anh chàng hướng dẫn viên du lịch . Nàng tự nhiên lại có một cái y' nghĩ tình nghịch là phải chi họ đổi hai khuôn mặt vào hai thân hình thì chỉ có một người phải chịu ... xấu, thay vì cả hai đều ... xoàng .

Hă'n làm cho nàng phải chú ý vì cái điệu bộ "ta đây" khinh khỉnh một cách ngạo mạn, coi trong thiên hạ như ... chẳng còn ai .

nhau .

Ngồi ăn ở bàn này mà tâm trí hă'n để ở bàn bên đơ' . Nàng nhìn thật dễ thương, co' ca'í về lai lai sao đơ', nhưng hă'n cũng nhận ra sự lạnh lùng ở nàng, là ca'í về kiêu kỳ của mấ'y đư'a con ga'í cư' tưởng mình là đẹp nhất thiên hạ . Để rồi xem, còn mấ'y ngày nữa mà lo gì, hă'n tự nhủ .

Trong lịch trình du lịch, họ sẽ đi thăm một số thă'ng cảnh như Tam Cô'c, Đồ Sơn, cung điện vua Lê Đại Hành và tha'í hậu Dương Văn Nga, vịnh Hạ Long ...

Nàng biết sự co' mặt của hă'n và đã mấ'y lần bắt gặp hă'n nhìn mình, nàng chỉ nhẹ mím cười xã giao, nhưng cặp mắt thì lại lạnh như nước đă' .

Hă'n suy đoá'n những nụ cười của nàng như muô'n ngấm cho hă'n biết là nàng cũng co' nhiều cảm tình với hă'n, con nhỏ đã chịu đèn, hă'n nghĩ (lắm to), chắ'c tô'í nay đi về co' ít thời giờ, hă'n định rủ nàng đi ca'í vũ trường mà anh chàng hươ'ng dẫn viên đã giới thiệu là nổi tiêng ở đây, hă'n quả quyết rằng con nhỏ sẽ chẳng "đă'm" từ chơ'í .

Tă'm rửa xong, nàng lên tầng lầu trên cùng của khách sạn cho bữa cơm tô'í . Họ đã bắt đầu quen và cảm thấ'y thân thiện với nhau sau hai ngày cùng "chung sống" .

Biết được một ít ca'í tí'nh và lý' lịch của nhau cho nên họ đã bắt đầu tùm nă'm tùm ba no'í chuyện đùa giỡn thân mật .

Nàng vừa chọn một ca'í ghê' ngồi xuô'ng thì hă'n lù lù ke'ó ca'í ghê' bên cạnh . Đã hai ngày rồi mà hă'n vẫn chưa co' cơ hội ngồi bên nàng . Chẳng biết sao nhưng hă'n co' vẻ hơi khố'p ca'í con nhỏ co' cặp mắt lạnh lùng bằng gia' này . Bữa nay hă'n làm liều, sợ không co' cơ hội:

"Hi ... Tù'ng, what's yours ?"

Nàng như tài tử ... màu mè chuẩn bị giải Oscar, hă'n nghĩ:

"Oh, hi ... em tên Thảo ..."

Rồi nàng lại quay qua no'í chuyện với cặp vợ chồng nghe no'í ở đâu trên Northridge .

Hă'n nghĩ ngợi xa xôi . Tù'ng ... cây đại thụ, Thảo ... sợi giây leo . Rồi hă'n bật lên tiêng cười một mình ... hết sức vô duyên . Nàng quay lại cử chỉ và giọng no'í thật tự nhiên:

"Anh Tù'ng đi chơi co' dzui hông ?"

"Yeah, it's alright . How about you ?"

"Thảo thích lă'm, đây là quê hương của ba Thảo . Co' nhiều ca'í lạ lùng hơn ở trong miền Nam"

Co' trớ'n, hă'n tô'í luôn:

"Are you still in school ... or do you work ?"

"Thảo mới học xong, chưa co' ... việc làm".

Hă'n chẳng hiểu sao lại hơi ... nổ về mình, khoe là đang làm cho Cisco lương tha'ng hơn trăm ngàn .

Mà cũng kỳ thiệt, hă'n không mấ'y gì thích ca'í con nhỏ Bắ'c Kỳ này, no' cũng chẳng co' ca'í gì là quá quye'n rũ, mà không hiểu tại sao hă'n lại no'í năng một ca'ch ngờ nghệch và lại không dău vào dău như vậy .

Nàng thì vẫn thế', ca'í giọng no'í thì thân thiện ngọt ngào, nhưng cặp mắt và tha'í độ vẫn lạnh như nước đă' . Giô'ng như ca'c nha ngoại giao, luôn luôn co' tha'í độ thân thiện nhưng lại luôn giữ cho mình một khoảng ca'ch nhất định .

Bữa cơm vừa xong, hă'n lă'n la:

"Nghe anh Nguyên (hướng dẫn viên du lịch) nói ở Hà Nội có vũ trường Đêm Hai Ngàn nổi tiếng lắm, Thảo muốn đi tối nay không?"

Nàng nói la'o như cười, bởi làm bộ là nghề của con gái mà:

"Oh ... Thảo lỡ nhận lời với chị Kiều đi 36 phố Hà Nội tối nay rồi, sorry nghe anh Tùng, để bữa khác nha?"

Tùng chông chề:

"It's ok . Yeah, maybe next time" .

Hải không nói gì thêm, chưa ra quân đã phải ... ru't lui . Hải đẩy ghế đứng dậy đi về phòng chuẩn bị xuống phố .

Lúc đó nàng mới chạy lại bên chị Kiều:

"Chị Kiều, đi chợ Hà Nội không ? Em muốn đi 36 phố Hà Nội rồi khi về ghé ăn thử món chả cá Lã Vọng nổi tiếng xem sao?"

Kiều quay lại:

"Thôi chết rồi, chị hứa đi vũ trường với nhỏ Phương và Cindy tối nay rồi . Hay Thảo đi với tụi này nhé?"

Thấy nàng còn chần chừ, Kiều tiếp luôn:

"Đi ... coi vũ trường Hà Nội có ... ngẫu bằng vũ trường Ritz ở bên mình không?"

Thảo ngắ't ngang:

"Thôi chị với hai người đi đi, em đi phố Hà Nội một mình vậy, để bữa khác nha chị" .

Hải đến vũ trường Đêm Hai Ngàn thì thấy chị Kiều, Cindy và Phương ở đó nhưng không thấy nàng . Kho' chịu vì thái độ ... cà chớn của nàng, hải lờ luôn như không thấy ba người . Hải nói một mình: "Tưởng hay hả ..." .

Có' mấy em đến ghé ngồi vào bàn với hải, hải quen tí'nh, làm xả lả'ng, mặc dầu tiền bạc đã khá' ... eo hẹp rồi .

Con gái Hà nội trắng, cao ráo và đẹp nhưng lại quê hết chỗ chê, nhưng hải ... dễ tí'nh vì hải có' ở đời với tụi nó' đâu mà hải care .

Nàng biết nếu chị Kiều, Cindy và Phương đến Đêm Hai Ngàn thì sẽ ... bị bể, nhưng Thảo đâu có' care, nàng tự nói, không quen biết sợ gì .

Hôm sau, hải ... lờ nàng đi được một buổi sáng thì lại mò tới ngồi bên cạnh trong một bữa ăn trên đường ra bãi biển Đồ Sơn . Hải muốn tìm cách để có' cơ hội ngồi kế' bên nàng trên xe bus vì đoạn đường khá' dài mà ... không được .

Lúc nào nàng cũng dùng chị Kiều hoặc Phương hay Cindy làm má'y ca'í ... la' chă'n, bằng không thì nàng lại tíu tí't bên hai vợ chồng anh Cường .

Hải cũng không biết mình muốn làm gì, và càng không được thì hải lại càng kho' chịu và càng tìm cách hơn . Hải đâu có' thể thua con nhỏ Bắc Kỳ Nam này được .

Càng để y' hải càng thấy con nhỏ có' nhiều điểm dễ ghét . Nó' cư' làm như là ta đây ... thương người, đi tới đâu nó' tìm người nghèo phat' tiền tới đó' làm như nó' là ... tiên nữ giáng trần hay gì . Có' lần hải nghe nó' nói chuyện với chị Kiều:

"Gi'a em mà có' phép mầu, em làm phép cho quê hương mình an bình, người dân hết đói khổ .

Nhiều khi đi đường em thấy cuộc sống dân mình sao cơ cực quá, làm mình buồn lây chị ơi” .

Rồi giống như nó cảm hóa được chị Kiều với mấy con nhỏ kia, cho nên bây giờ họ lập ra một cái nhóm ... từ thiện, đi đến đâu, ăn xin bu đến đó như ... ruồi .

Hắn tự nghĩ, sao lại có những người thích làm chuyện bao đồng như thế, hắn thì theo chủ thuyết cá nhân, “I mind my own business” .

Nếu vậy sao không đi ... tu làm mấy bà phước đi cho rồi . Xong hắn hình dung ra nàng trong trang phục của một bà soeur với một cái đầu không có ... tóc .

Hắn muốn ... quên nàng đi để đi tìm cho mình một niềm vui mới, nhưng khổ một nỗi là mấy con nhỏ còn lại lại ... xâu qua . Con Cindy thì mặt mụn như điên, còn con Phương thì vừa vô duyên vừa cà chớn, hể hắn hỏi ra cái gì là bị nó xúc nó đố liên cái đó, làm như nó có môi thù truyền kiếp với đàn ông không bằng . Bà Kiều thì coi cũng ... tạm được nhưng mà già thầy bà cô, chẳng lẽ của bà ... làm chị hai . Hắn nghĩ nếu mà chẳng may cả cái bọn này và hắn lạc lên một hoang đảo thì chắc hắn sẽ phải ... ôm hận ngàn thu quá .

Bữa nay hắn đã thực sự bỏ cuộc ... quên mất là đã một lần hắn tự đặt cho là con nhỏ đã ... chịu đền rồi . Thay vào đó thì nay hắn cho rằng nàng là một con nhỏ, ít thì cũng thuộc loại từng tưng mặt già, có khi còn là cái loại “cà nhồng” kia không chừng, bị thời này ... xuất hiện nhiều lắm, nhưt là hắn đã thấy nàng và bà Kiều có đôi khi ... nắm tay nhau như mấy đứa ... con gái ở VN . Hắn chán rồi, chẳng thèm ... tìm cách nữa, mà thực sự có chống mộng nghiện cứu rồi tìm cũng ... chưa chắc ra .

Nàng đã làm cho tim hắn đau thiệt, cho nên hắn không buồn để mắt tới ... ai nữa .

Xe vừa ghé tới bãi biển Đồ Sơn để ăn tối, hắn lăm lăm đi thẳng xuống xe, vào nhà hàng, không ngo ngoác nhìn nữa mà tự kéo cho mình một cái ghế ở giữa ... phòng .

Người ta nhón nhào đi làm các thủ tục vệ sinh rồi ồn ào tìm chỗ ngồi . Hắn ngồi ... rờ râu mơ mộng, mắt ngo ngoác nhìn vào một ... khung trời xa xăm nơi không có ... bóng dáng nàng ở đó .

Hắn đã chán chỗ này lắm rồi . Hà Nội không có nhiều chỗ ăn chơi bằng Sài Gòn . Dân Hà Nội lại mới ... tập ăn chơi nên hắn thấy họ có vẻ ... dốt và giả tạo . Còn 2 ngày nữa thì hắn mới tách đoàn đi riêng tìm nhà bà cô, rồi sau đó mới về Sài Gòn được . Đối với hắn cái mục đi thẳng cảnh này chẳng có gì là hấp dẫn .

Thực ra thì hắn cũng có toàn quyền tự do ... bỏ chuyến đi và tự đổi ngày về được, nhưng mà không hiểu tại sao hắn lại không làm điều đó . Chẳng lẽ tại cái con nhỏ Bắc Kỳ mắc bệnh ... thần kinh này . Tự nhiên trong lòng hắn nảy ra những điều bức dọc và khó chịu cho cái chuyến đi này . Hắn định tâm ngày mai trở về Hà Nội hắn sẽ bỏ đoàn, tách ra đi tìm bà cô rồi về Sài Gòn sớm hơn 2 bữa .

Cuối cùng thì hắn xuôi tay chấp nhận ... thương đau .

Nàng biết hắn để ý đến nàng, nàng cũng biết hắn muốn có cơ hội làm quen với nàng, nhưng nàng như con mèo vờn chuột, nàng đóng kịch hay như Jodie Foster, hắn có già người đi cũng ... chưa chắc tìm ra được cơ hội . Trong chuyện tình cảm, khi mở đầu, con gái là chưa đã man mà, rồi đến đoạn cuối thì lại thường ... than khóc cho số phận .

Nàng thực tình không thấy ở hắn có một cái điểm gì khả dĩ cho nàng chú ý tới . Nàng cũng không thấy ở hắn có cái gì có thể tạo cho nàng một tí tình cảm gì, đơn giản thế thôi . Nhưng trong lúc này nàng cũng thấy tội nghiệp cho hắn, vì trong cả đoàn du khách, hắn là người lạc lõng và cô đơn nhất .

Vừa cái lúc hắn sửa soạn xua quân ... tha o chạy thì nàng lại tự động kéo ghế ngồi ngay bên hắn . Hắn vừa thích thu vừa bức mình và đau khổ, cái nỗi đau ... dịu dàng . Nàng làm cho tim hắn ... nhưc nhói .

"Anh Tùng trốn đi đâu sáng tới giờ không thấy ? Coi chừng con gái Hà Nội bắt cóc đo' nha ... nghe nói họ có' ... rằng nanh, móng vuốt ..."

Hải tự nghĩ, có' nanh hay vuốt thì cũng chưa be'n bằng giọng nói của nàng, hải gượng gạo:

"Oh ... I did not feel good"

Nàng xoe tròn đôi mắt ... nai tơ ngo' qua hải với một vẻ ... trùu mê'n:

"Thôi chết ... anh bị đau bụng hử ? Anh có' mang theo thuốc không ? Thảo có' mang theo nhưng lại để trong valise ở ngoài xe đo' ... hay để Thảo chạy ra lấy cho anh nghe"

Không để nàng nói hết, hải ... nhăn nhó:

"It's ok . I did not have a stomachache . It's just a headache, a splitting headache"

Cái điều này thì hải khai ba'o thiệt tình, nàng đã làm cho hải ... như'c đầu thiệt chớ có' giỡn chơi đâu . Hải đã sẵn sàng đương cờ trắng đầu hàng vô điều kiện thì nàng lại đi'ch thân đến xin ... hòa .

Dzậy có' thấy dễ nóng không chớ ? . Thiệt đúng là mình bỏ công tìm kiếm thì hỏng được . Vả'c bị về nhà thì nó' ngồi lù lù ở trước sân . Đúng là theo tình tình phớt, phớt nàng nàng mò theo mà .

Không biết vì lý' do gì mà hôm nay nàng lại đối xử với hải ... một cách thân mật khác thường . Trong bữa ăn nàng lại nhanh tay giành bới cơm, múc canh cho hải, lại còn luôn miệng nhắc hải ... ăn cho nhiều canh rau Tần Ô vào cho hết như'c đầu .

Nàng có' biết đâu, cái bệnh như'c đầu của hải cho dù từ giờ cho tới khi hải chết già còn phỏng độ 50 năm vị chi là 18,250 ngày, có' ăn một ngày ba bữa canh rau Tần Ô, chạy ra là năm mươi bốn ngàn bảy trăm năm chục bữa canh rau nữa trong suốt cuộc đời còn lại của hải mà không do nàng nấu thì chẳng bao giờ hải khỏi bệnh .

Cái chồi ước mơ mới hồi sáng thiếu nước muốn ... chết khô, bây giờ lại nảy lên một cái mầm non nho nhỏ . Hải thấy nàng hôm nay dễ thương quá, trái tim hải đã bị rung rinh long gô'c . Hải hết đường kha'ng cự nên đành giao cho số' mệnh và cho ... nàng rồi muốn ra sao thì ra . Một phen nữa hải làm liều:

"Do you wanna ... sing ? Do you wanna go to a Karaoke bar with ... me tonight?. It's boring to stay in the hotel doing nothing, you know!"

Nàng vỗ hai tay vào nhau nói như reo:

"Sao mà trùng hợp quá vậy ta, Thảo và mấy chị kia cũng vừa rủ nhau tối nay đi Karaoke nè, hồi sớm xe chạy vô đây thấy có' cái tiệm Trùng Dương Karaoke đo' . Vậy là mình đi chung luôn cho vui he'n"

Hải tức muốn o'í ma'u, tức đến muốn ... chửi thề . Hải nghĩ con nhỏ này thiệt là nê'u nó' hỏng ... ngu như' ... heo, thì chắc nó' phải có' một tim bằng ... gạch nung hay là gì . Hải quay đi nói nhẹ:

"Ok ... that's fine . Before you guys go, give me a ring . My room number is three o five"

Hải nói thê' nhưng trong bụng đã định là sẽ kiếm cơ' ... chuẩn đi đâu trước một mình . Một bụng canh rau Tần Ô bây giờ tự nhiên làm hải ó'c a'ch . Hải thấy nản chí' lững thững bỏ đi lên phòng mặc cho mọi người ồn ào vui nhộn ngồi lại tán dóc một cách thơ thới .

Trong bụng hải, hải tự thề với lòng mình là suốt đời nhất định hải sẽ tránh xa cái đa'm con gái Bắc Kỳ này .

Nằm trên phòng chưa được năm phút, hải bò dậy thay đồ quyết định gọi xe đi ra thành phố, vẫn còn sớm chảnh mà . Khi đi ngang qua quầy tiếp tân ở khách sạn, hải dặn cho người quản lý' nhắ'n

lại cho nàng mấy câu rồi lăm lăm bước ra khỏi khách sạn xuống đường .

Bên kia đường trong cái bóng tối lơ mờ, một cặp trai gái ngồi trên một chiếc xe gắn máy, theo dõi từng hành động và cử chỉ của hắn một cách chăm chú . Hai người đã nghiên cứu kỹ khi thấy đoàn người du lịch trên chiếc xe bus ra đây hồi sớm . Vừa khi thấy hắn đi rảo bên vỉa hè ngong ngóng về phía cuối đường như tìm kiếm một cái gì, người thanh niên liền hồi thúc cô gái:
"Bắt đầu được rồi đấy, mau lên chứ!"

Cô gái nhanh lẹ xuống xe rảo bước về phía hắn, nàng còn rất trẻ, độ khoảng hai mươi, hăm hai là cùng . Tiến sát đến bên hắn, cô gái nói bằng một giọng hết sức dịu dàng và dễ thương:

"Anh chàng bảnh trai ơi, đi uống cà phê với em tối nay không nào ?" .

Hắn quay ngang nhìn nàng từ đầu đến chân . Nàng có một khuôn mặt hết sức là dễ thương với một thân hình mạnh khỏe và quyến rũ . Cái áo khoác ngoài như cổ tình hở hên để lộ ra cái áo sơ mi bên trong bung mấy cái nút áo ở cổ, khoe ra một phần của bộ ngực căng tròn . Nước da trắng ngần nổi bật lên trong màn đêm mờ mờ, hấp dẫn một cách kỳ lạ . Cô gái thấy hắn còn ngần ngừ, tiếp luôn:

"Anh là người Sài Gòn đấy hả ? Đi chơi với em tối nay nhá!" .

Cô tuy đã biết rõ hắn là Việt kiều nhưng làm bộ để hắn khỏi nghi ngờ .

Hắn nhìn cô gái một cách kỹ càng hơn, nàng có một cái vẻ đẹp liêu trai cuốn hút người đối diện qua cái nhìn chứa chan mời mọc trên cái khuôn mặt vừa lẳng lơ đĩ thõa, vừa hiền hậu nhu mì . Hắn làm bộ khờ khờ một cách đều giả:

"Chẳng lẽ anh đi uống cà phê với em ... suốt đêm sao ? Uống cà phê xong thì mình còn ... đi đâu nữa ?" .

Cô gái nũng nịu, cặp môi đầy cong lên như thách thức:

"Anh muốn đi đến chân trời góc bể nào, em cũng ... đi theo anh" .

Thấy hắn có vẻ ... chịu đòn, cô gái liền luồn tay cặp vào tay hắn, như cổ tình, cô để cái cùi chỏ tay hắn chà mạnh vào bộ ngực căng cứng của mình . Hắn chợt liên tưởng tới lát nữa đây khi được ôm cái thân hình nàng trong tay, lòng hắn dấy lên một nguồn rạo rực khôn tả . Hắn cố dẫn lòng, hỏi như thối nhẹ vào tai nàng:

"Em muốn anh trả cho em bao nhiêu ... đêm nay ?" .

Nàng chu môi nói như oán trách:

"Anh ơi, được đi bên một người đẹp trai và phong độ như anh thì còn gì hạnh diện cho bằng . Em còn đòi hỏi gì nữa ?" .

Những lời nàng nói hắn biết là có nhiều phần giả dối, nhưng nó vẫn làm cho tự ái hắn được vuốt ve vô cùng, chẳng bù lại cho mấy ngày qua đã bị tiêu tán vì cái lỗi đối xử của Thảo . Tự nhiên hắn nhìn cô gái một cách chăm chú, so sánh giữa nàng và Thảo . Hắn thấy cô gái có một cái nhan sắc liêu trai đẹp hơn Thảo nhiều . Nàng vừa đầy đặn vừa cao ráo, cái khuôn mặt lại rất dễ nhìn, mái tóc đen dày để tự nhiên trên một khuôn mặt đều đặn có cái vẻ lai tây . Nói chung là nàng có một nhan sắc đẹp hơn trung bình rất nhiều . Bất ngờ hắn cảm thấy như tiêng tiếc một cái gì đó vu vơ, tự nghĩ:

"Con người đẹp như thế mà lại làm cái ... nghề này!" .

Cô gái nắm tay hắn rồi nũng nịu lúi đi như một cặp tình nhân đã yêu nhau từ thuở nào . Hắn vẫn chưa chịu dứt khoát:

"Em nói đi, em muốn anh trả cho em bao nhiêu ?" .

Cô gái biết là cá đã cắn câu, nàng làm vẻ mặt giận dữ:

"Con người gì đâu ... bạc bẽo thật, chưa gì đã tính toán" .

Hắn đã biết qua giá cả ở Sài Gòn, nhưng ở đây đất lạ xứ người, hắn muốn chắc ăn . Cô gái nhỏ nhẹ:

"Anh cho em một triệu!" .

Hắn như không tin ở tai mình, mặc dầu hắn đã thấy cuộc sống ngoài Bắc này nghèo nàn hơn ở trong Nam nhiều, nhưng hắn không ngờ với một cô gái trẻ đẹp như vậy mà giá lại rẻ mạt, một đêm chưa tới bảy chục đô . Cô gái thấy hắn còn đang nghĩ ngợi liền đi luôn một cây bài tổ nước cao, nói nhanh:

"Em về với anh ở khách sạn của anh nhá ?" .

Hắn vội vàng phản đối ngay không chút chần chừ:

"Thôi, mình đi chơi xong, về kiếm một cái khách sạn xoàng xoàng nào cũng được em ạ . Anh đưa em chặn một triệu rưỡi tính cả tiền khách sạn, em có biết chỗ nào ... yên tĩnh không ?" .

Cô gái làm bộ ngẩn ngơ chừng như ráng suy nghĩ:

"Được rồi, mình cứ đi chơi đi, về rồi tính, em biết cái khách sạn nhỏ này ... trong một khu yên tĩnh lắm" .

Nói xong, cô gái quay hẳn người lại, đặt một nụ hôn âu yếm lên ... má hắn . Nàng ôm hắn chủ yếu để quay đầu lại tìm cái gã thanh niên đi với nàng lúc này ... vẫn còn đang theo ở một khoảng cách khá gần . Cô ta vẫy tay như xua đuổi hắn đi, rồi giơ hai ngón tay lên ra dấu . Thế là cái bẫy đã giăng ra một cách cẩn thận và tài tình, mặc dầu con mồi vẫn còn lưỡng lự chân trong chân ngoài nhưng nàng biết vấn đề còn lại chỉ là thời gian . Nằm tay hắn, nàng lôi hắn về phía trước, nói như reo:

"Lẹ lên anh, mình gọi Taxi anh nhé!" .

Ở phía sau, gã thanh niên vòng xe lại rồi rờ ga chạy mất hút vào bóng đêm .

Cô gái dẫn hắn tới một cái vũ trường nhỏ ở trung tâm thành phố . Hai người uống với nhau và nghe nhạc . Hắn chẳng chú tâm gì mấy đến mấy cô ca sĩ hát ở đây bởi từ khi bước vào đây với nàng, mọi con mắt như đổ dồn cả vào ... hai người, có lẽ là ở cái nhan sắc kiều kỳ của nàng và cũng còn có khi là ở cái dáng dấp sang trọng Việt kiều của hắn . Cô gái lúc nào cũng ép chặt mình vào hắn như sợ nếu cô ngồi hơi xa ra một tí thì hắn sẽ biến mất vào hư không như làn sương mỏng . Nàng chỉ gọi đủ bia cho hai người vì không muốn hắn quá say . Cái màn kịch phải được diễn ra thật hoàn toàn . Cô gái biết mình diễn xuất một cách khéo léo lắm vì hắn không tỏ ra một vẻ gì gọi là ngỡ vực cả .

Ngồi với hắn độ hai tiếng đồng hồ, cô gái lại dẫn hắn đến một quán cà phê sân vườn . Loại quán này đang được thịnh hành bên VN . Chủ nhân mở quán trên một khuôn đất rộng, có cây cối rậm rạp và nhất là phải ... tối om như đêm ba mươi . Dưới những tàng cây hay bụi lùm đó, người ta cho đặt mấy cái ghế dựa thấp sát xuống mặt đất bằng nylon . Từng cặp nhân tình ngồi ôm nhau hoặc làm những thứ gì chỉ có trời và ... mấy loài côn trùng ở đó mới biết được . Họ lợi dụng cái bóng tối mờ mờ đó một cách triệt để . Ngoài việc hứa hẹn trăng sao, thề non hẹn biển với nhau ra, họ còn ... cho nhau đủ thứ, cho nhau ... hoàn toàn, cho nhau ... hết không giữ lại tí gì ... làm vốn . Bởi thế họ không tiếc gì khi phải chia sẻ cho những chú muỗi ở đây một ít ... máu của mình . Có khi một tay để ... làm việc còn tay kia phải dùng để ... đuổi muỗi nữa . Nhất là với cái mùi Việt kiều thơm phức của hắn . Đây là cái đêm mà hắn bị loài muỗi khốn nạn này ... tra tấn và hành hạ ghê gớm nhất trong đời .

Người con gái rất lão luyện, nàng luôn giữ mình ở thế chủ động . Nàng cho hắn chỉ ... vừa đủ ... để không phải chết vì ... thèm khát . Cô ta biết tính toán từng cử chỉ từng hành động và từng lời nói . Hắn như một con nai tơ đang bước vào tầm đạn của người thợ săn nhà nghề . Cứ khi nào hắn hết chịu nổi và tỏ vẻ chán ... muốn về, cô ta lại nũng nịu đưa hắn đến những vùng trời đam mê khác, cô ta cần phải giữ hắn ở lại đây ít là một tiếng đồng hồ nữa .

Hai người rời quán cà phê thì trời đã gần nửa đêm . Nàng dẫn hắn đến một cái quán ăn khuya chưa có vẻ gì sửa soạn đóng cửa cả . Nàng gọi thức ăn cho hai người và cho mỗi người một chai bia nữa .

Hắn đã tỉnh rượu từ khi mới vào quán cà phê cây vườn lúc này . Ngồi bên một cô gái như nàng có say cách mấy thì cũng phải tỉnh, hẳn tự nghĩ .

Ngồi đối diện với nàng dưới ánh đèn sáng của quán ăn, hẳn có thể thấy ... nhan sắc của cô gái một cách hoàn toàn . Nàng đẹp thật, đẹp một cách tự nhiên không son phấn . Hắn đã từng nghe bố hắn nói về con gái Hà Nội nhưng hẳn không ngờ là họ đẹp đến như thế, nhất là cô gái đang ngồi ở trước mặt hắn . Ngoại trừ cái khuôn mặt xinh đẹp kia ra, hẳn đã biết nàng còn có một thân hình ... bốc lửa nữa . Hắn vẫn cứ thắc mắc là tại sao một người đẹp như nàng mà lại đi làm cái nghề này . Hắn nôn nóng muốn đi tìm khách sạn ngay .

Nàng dẫn hắn đến một cái ... nhà trọ, kiểu vila lớn ngày xưa sửa lại thành ba bốn căn nhỏ một phòng đầy đủ tiện nghi . Nàng lấy một căn nhỏ ở giáp mé vườn phía sau thật là yên tĩnh . Men rượu vẫn còn ngà ngà nơi hắn . Không tự chủ được, hẳn nhào đến ôm vật nàng lên tấm nệm mỏng và hôn tứ tung lên khuôn mặt và bộ ngực của cô gái . Thân hình hắn lúc này nóng như một ngọn núi lửa đang hoạt động . Cô gái nhanh nhẹn lặn qua một bên, đè ngược hẳn xuống giường, nàng ghé xuống nói như rót mật vào tai hắn:

"Em đi tắm trước nhé, xong rồi đến lượt anh, làm gì mà cuống cả lên như thế, đêm còn dài mà" .

Nói xong nàng lẹ làng bỏ hắn ở đó, bước vào phòng tắm . Hắn nghe tiếng nước chảy rào rào . Trong lòng rạo rức cho nên đầu óc hẳn chẳng có một tí tư tưởng nào ngoài cái thân hình khêu gợi của nàng .

Nghe có tiếng gõ nhẹ ngoài cánh cửa sổ, cô gái hí nhẹ cánh cửa kiếng qua một bên . Bên ngoài, khuôn mặt của tên thanh niên đi với cô hồi chiều lại ... xuất hiện ở đây . Nàng ghé tai nói nhỏ với hắn ta mấy câu . Con mồi đã bước hẳn vào và cái bẫy sắp được sập xuống .

Cô gái bước ra với chỉ một tấm khăn tắm ngắn cũn cỡn trên người, hẳn nhìn thấy mà ... muốn điên luôn được, nhưng cố ráng tự chủ, hẳn bước lẹ vào phòng tắm, nói với chính mình:

"Đêm còn dài mà, mới có gần hai giờ sáng!" .

Hình bóng Thảo lúc này đã biến mất không còn để lại một dấu vết gì trong đầu hắn . Hắn tắm nhanh như ... chớp để còn thời giờ ... thao túng . Hắn chợt nảy ra cái ý định là sẽ hủy bỏ chuyến đi rồi ở lại với nàng mấy ngày, số tiền mẹ hắn gởi cho bà cô mù lòa hắn vẫn còn giữ .

Hắn quăng tấm khăn lau người sang một bên, chui vội vào với nàng ... đang ở dưới tấm mền . Cơn lửa dục tăng lên ngàn ngút, hẳn không còn kiềm hãm được nữa . Ghì chặt thân hình nàng trong tay, hẳn hôn như mưa lên mặt lên cổ nàng . Hơi thở dồn dập và mạch máu như bị tắt nghẽn dưới một áp xuất kinh khủng thì bất chợt cánh cửa phòng bị đập bung qua một bên đánh rầm . Giật mình, hẳn hất tấm mền qua một bên quay người lại . Đèn trong phòng được bật sáng lên, tiếng súng lên đạn lẫn với tiếng người quát tháo . Hắn vẫn còn kịp nhận ra là mình đang trần truồng nửa nằm nửa ngồi bên cạnh một người con gái có cái thân hình hết sức là tuyệt mỹ .

Những tiếng qua't tha'o lòng bùng bên lỗ tai hă'n mà hă'n không hiểu một tí gì vì lo sợ . Co' mậ'y luồng a'nh sa'ng lo'e lên từ một ca'i mậ'y chụp hình ở đâu đó' trong phòng . Hai mũi su'ng lạnh tanh chĩa vào be sườn hă'n đến đau buô't nhưng lưỡi hă'n cứng đờ không no'i được . Rồi một người nào đó' bẻ quặt hai ca'nh tay hă'n ra phía sau và tro'i lại bằng một sợi giây điện đến đau buô't làm hă'n phải rên lên mậ'y tiếng .

Bây giờ hă'n mới nhận ra là mình đang bị hai người mặc quân phục công an to lớn ngang ngửa với hă'n vừa lòi vừa ke'o hă'n ra ngoài sân . Họ còn che'o ca'i cổ tay hă'n vào với ca'i thành của chiếc xe jeep cũ đã rỉ se't . Một người nào đó' đã trùm lên thân hình trần truồng của hă'n bằng một ca'i mền .

Quay lại hă'n vẫn còn kịp thấy một gã thanh niên chở đư'a con ga'i bây giờ đã trang phục lại cẩn thận đi ra ngõ kha'c bằng một chiếc xe gắ'n mậ'y còn mới tinh . Chợt hă'n nhớ tới Thảo, bây giờ hă'n mới thấy là ở Thảo có' một ca'i gì đó' kha'c xa với người con ga'i đẹp này . Hă'n nhận ra là mình đã bị ... gài độ, nhưng đã qu'a muộn .

&&&&&

Đến giờ, Thảo gọi lên phòng cho hă'n đợi một hồi lâu mà không thấy ai nhâ'c phen . Cuối cùng

nàng và mậy cô ga'i đành ke'o nhau đi không chờ hă'n được . Ra tở'i cửa tiê'p tân gởi chìa kho'a thì nhận được lời nhă'n của hă'n . Nàng mỉm cười vì biê't lỵ' do tại sao hă'n lại hủy bỏ chuyê'n đi ... thì ha't Karaoke vớ'i mậy người .

Đi chơi khă'p một vòng thành phố' xong thì đã gần mười giờ tở'i, cả bọn ke'o nhau về lại kha'ch sạn . Co' mậy người trong đoàn đang ngồi ung dung uô'ng trà và ta'n do'c ở ca'i sân nhỏ trướ'c kha'ch sạn nhìn ra biển . Vẫn chưa thâ'y hă'n về . Nàng ngồi chơi một la't thì bỏ đi lên phòng tắm rửa sửa soạn đi ngủ lă'y sực cho ngày mai, một cuộc hành trình dài ra vịnh Hạ Long nổi tiê'ng . Vớ'i nàng thì ca'i gì cũng rấ't là chừng mực, không bao giờ tha'i qu'a .

Đê'n qua' nửa đêm mà Nguyên, người hươ'ng dẫn viên du lịch của đoàn vẫn chưa thâ'y hă'n về, vì người quản lý' ở quầy tiê'p tân ba'o cho anh hay chìa kho'a phòng hă'n vẫn còn gởi ở đơ' . Anh gọi điện thoại hỏi ở mậy phòng kia xem hă'n co' ... la cà ở đâu không . Anh đã từng thâ'y co' những người Viê't kiều ... độc thân loại này chỉ cần quen nhau sau mậy bữa trong một chuyê'n du lịch là đã ... dọn vào ở chung phòng vớ'i nhau ngay mặc dầu tiền phòng đã được tì'nh sẵn trong gia' cả chuyê'n đi ngay từ trướ'c .

Đê'n gần năm giờ sa'ng mà Nguyên vẫn chưa thâ'y hă'n trở về . Anh ta thật sự lo ngại vì giâ'y tờ tùy thân của hă'n đã được anh giữ cả ở đây . Nê'u bảy giờ sa'ng mà hă'n không trở lại, anh đành phải cho người kha'c thay thê' anh đi theo đoàn, còn anh sẽ ở lại đi trình ba'o công an và lo ca'c thư' thủ tục . Nguyên xuô'ng phòng quản lý' gọi về cho công ty du lịch gởi người ra ngay lập tướ'c

Hai người công an lôi hă'n vào văn phòng làm việc . Một người trong bọn dùng con dao bằ'm mang trong người ra cắt sợi giây điện tro'i ở cổ tay hă'n . Nhìn sợi giây buộc qu'a chặt khiê'n hai cổ tay hă'n tím bằ'm, anh ta tự nghĩ:

"Đe'o mẹ nó', tro'i gì mà tro'i chặt như thê' này, tội nghiệp thẳng nhỏ ... không da'm kêu" .

Gã thâ'y hă'n đau nhưng co' lẽ qu'a sợ cho nên không da'm ho' he' . Gã trở lại vớ'i vai trò của mình đang diễn xuấ't dở dang trong màn kịch:

"Giâ'y tùy thân của anh đâu ?" .

Hă'n u' ớ':

"Dạ ... tui để ở kha'ch sạn Đồ Sơn cho người trưởng toa'n du lịch" .

"À, thì ra anh đi du lịch, mà đi du lịch hay đi du hi' ?" .

Hă'n lu'ng bu'ng mậy câu vô nghĩa trong cổ họng . Tên công an kia bây giờ mớ'i quay lại, một khuôn mặt nhìn hê't sực là lạnh lùng và cô hỏ'n:

"Mày là người Viê't kiều ?" .

Hă'n trả lời vớ'i giọng run run:

"Dạ, tôi là Viê't kiều về thăm gia đình" .

Tên công an giơ thẳng chân đạp hă'n chu'i nhủi, đây là ngo'n đòn phủ đầu . Rồi gã nằ'm cổ hă'n lôi dậy:

"Địt mẹ mày, mày về thăm gia đình ca'i mà bô' mày â'y hỏ' ? . Bắ't được quả tang mày đang trăn trườ'ng vớ'i con đĩ ở trong nhà chươ'a mà mày còn già mồm vớ'i bô' mày đâ'y à ?" .

Hă'n hoảng sợ vì biê't ca'i lũ này ở đây là chu'a của rừng xanh, và ở đây chỉ co' luật rừng mà thôi . Hă'n đã nghe nhiều chuyện xử vô lý' và vô luật của bọn công an Hà Nội . Hă'n tự nhiên thâ'y mình ngu và hỏ'i hận hê't sực . Thằng công an dữ dằn đâu co' tha cho hă'n dễ dàng như thê' vì gã biê't, càng cho nó' sợ bao nhiêu thì nó' càng phun tiền ra lẹ bằ'y nhiều . Gã tiê'p luôn:

"Bây giờ chu'ng ông tạm nhô't mày ở đây, ngày mai chu'ng ông đem mày ra tòa . Ca'i tội này, đảng, nhà nướ'c và nhân dân của xã hội chủ nghĩa không co' a'p bu'c không co' bo'c lột của nướ'c Viê't Nam Dân Chủ Cộng Hòa ta sẽ xử mày ... tù một gông thẳng Viê't gian ba'm chân đê' quô'c Mỹ mày

con ạ" .

Thằng kia thêm luôn làm hă'n sợ muô'n te' đa'i:

"Đồng chi' coi chừng phải cảnh gia'c, co' khi no' là người của cơ quan tình ba'o CIA gài đâ'y, đồng chi' ạ" .

Cả hai thằng đều không tin vào những lời bịa đặt của chi'nh mình nhưng ca'i đoạn kịch này bắt buộc phải diễn xuât như thế' . Làm ca'i nghề công an ăn bòn ăn ru't của dân nghèo nghe chửi điê'c cả hai lổ tai mà ăn chẳng được bao nhiêu . Lâu lâu ông bà thương cho co' cơ hội đập mắ'y thằng tư bản như thằng này, vừa nhiều tiền vừa đi đư'ng đường lô'i của ba'c và đảng dạy thì tụi no' không cường tuồng sảng cũng uống .

Hă'n ngồi đơ' mà mặt mũi lo sợ đê'n ta'i xanh . Hă'n nghe no'i là ở VN, công an ăn tiền đư't lo't hô'i lộ kinh hồn, ăn từ đồ sạch ăn xuông tở'i ... đồ dơ, nhưng hă'n thâ'y hai thằng công an này vô tuồng qu'a đật, hă'n sợ ngồi yên không da'm nhu'c nhi'ch . Hai thằng công an thâ'y hă'n đang mê tơi vì đòn hăm dọa, và muô'n để cho hă'n thâ'm đòn liền tiê'n hành giai đoạn thu' hai . Tên bự con co' khuôn mặt hăm hi lôi hă'n đưng dạy:

"Theo tở' thì đảng và nhân dân ta nên bắ'n mẹ ca'i tụi phản quô'c này đi chu' giam chu'ng no' làm gì cho tô'n cơ'm" .

Lu'c này hă'n tở'c qu'a đã muô'n nổi giận, tự nhiên bình tĩnh lại, hă'n no'i bằng một giọng ... cừ'ng rắ'n:

"Tôi ... chưa phạm tội gì cả, nê'u mắ'y ông muô'n xe't xử gì thì hãy để tôi về kha'ch sạn lầ'y giầ'y tờ tùy thân rồi sa'ng mai đem tôi ra tòa, tôi cũng chịu . Tôi muô'n gặp nhân viên sủ' qua'n Mỹ ở đây vì tôi là công dân Mỹ!" .

Thằng nhỏ con hơn tự nhiên pha't ca'u, hă'n quyê't định phải ... cừ'ng vớ'i thằng ôn con này thì no' mới sợ . Ca'i thằng mắ't dạy, ăn bơ sữa Mỹ nhiều qu'a cho nên no'i chuyện rất theo ... kiêu Mỹ . Ở đây làm gì co' chuyện ra tòa kiêu ... dân chủ đơ' . Gã lằm lằm lý lý, không no'i một tiê'ng, tro'i hă'n lại và lôi ra cửa:

"Đồng chi' ạ, thôi mình lôi mẹ no' ra me' bìa rừng, cho no' một viên vào đầu là xong, chẳng ai biê't đơ' là đầu, biên bản chưa làm, nhân chu'ng không co', khỏi tòa vớ'i tiê'c vớ' vẫn cho phi' công!" .

Rồi no'i sao là làm vậy, gã lôi hă'n trở ra xe .

Ra tở'i xe, tên kia liền mở cốp xe lôi ra một tắ'm vải đỏ cột chặt mắ't hă'n lại . Lu'c này hă'n mới thâ'y hô'i hận là đã lỡ lờ'i, mắ'y thằng này điên thiê't, tụi no' da'm làm ca'i điê'u đơ' chu' chẳng chơi . Rồi ai biê't đây là đầu, và tìm xa'c hă'n ở nơi nào . Hă'n tự nhiên run lên bần bật, hai đầu gồ'i muô'n sụm lại đư'ng không vững . Hă'n no'i như muô'n kho'c:

"Em ... em lỡ dặi ... làm bậy . Hai anh ... tha ... tha ... tha cho em một lần, từ rầy về sau, em thề là sẽ không bao giờ ta'i phạm nữa" .

Điều này thì hă'n no'i thiê't tình từ đa'y lòng mình .

Sau một hồi sỉ vả và lên lơ'p, hai tên "côn đồ" như đã siêu lòng "từ bi", lôi hă'n trở vào nhà giam trở lại . Qu'a một mổi và căng thẳng, hă'n hê't còn da'm ho hoe hung hăng con bọ xi't nhấi ranh nào nữa .

Ke'o hă'n ngồi xuông bàn làm việc xong thì ở đầu lại thâ'y một gã cô hồn nữa xuât hiện . Đơ'i vớ'i tên này, hai thằng côn đồ còn khu'm nu'm hơn là khi phải đơ'i diện ông trời con . Màn kịch diễn ra đầu vào đơ' . Tụi no' bắt đầu ra gia':

"Bây giờ nê'u mày muô'n chu'ng ông tha mày ra, mày phải nộp tiền trà nướ'c gọi là tắm bổ cho chu'ng ông đã tô'n bao nhiêu hơi sủ'c vớ'i mày ... cả đêm" .

Lu'c này hă'n nghĩ nê'u tui no' muô'n bao nhiêu tiền, ngay cả số' tiền còn lại hă'n dâ'u ở kha'ch sạn hă'n cũng xin dâng cả hai tay . Giọng hă'n đã nhũn lại thâ'y rõ:

"Ca'c anh muô'n ... ăn ..." .

Thâ'y lờ lờ hă'n sửa lại ngay:

"Ca'c anh muô'n em chi tiền trà nướ'c bao nhiêu ?" .

Vẫn còn ra vẻ từ tâm, thẳng cô hồn bự con no'i:

"Hai thẳng tao thì không bao nhiêu, mà'y cu' chi cho mỗi thẳng chu'ng tao một đư'a năm trăm đô . Con be' người tình một thoa'ng của mà'y phải chi cho no' hai trăm ... rồi còn thẳng bồ của no', công no' ngậm tằm dẫn mô'i cho mà'y ... say sưa vớ'i đào của no' cả đêm hai trăm nữa là bô'n . Rồi còn ông xê'p tui tao đã thâ'y mà'y ở đây, sa'ng ra nê'u mà'y biê'n đi mà không co' giâ'y tờ biên bản, chu'ng ông biê't thưa trình lại làm sao ? . Ông â'y vô'n ngay thẳng liêm chí'nh chă'c ... kho' ..." .

Hă'n nghe no'i tở'i ca'i gia' ... cắ't cổ như thê' thì ca'i miệng hă'n hả ra toang hoa'c như người vừa từ trên trời rơi xuô'ng . Rồi khi nghĩ tở'i con nhỏ xinh đẹp dẫn hă'n vào tròng, hă'n buột miệng chửi:

"Con đĩ ... khô'n nạn thiệt..."

Bây giờ hă'n mớ'i tìm ra được câu trả lời mà hă'n mãi vương vậ't trong đầu . Người đẹp như thê' mà lại đi làm ca'i nghề này .

Co' hai loại hoa ở đời, một là hoa thủy tiên hai là hoa hồng, loại nào cũng đẹp . Hoa Thủy tiên thì nhu mì dịu dàng, hoa hồng thì lẳng lơ quye'n rũ nhưng dướ'i ca'nh hồng nào mà lại chẳng co' ... mà'y ca'i gai ẩn núp ở dướ'i . Hă'n biê't mình đã phạm phải một lỗi lầm tai hại .

Hă'n nào co' dè mà'y thẳng khô'n nạn này ... tham lam qu'a, ăn, dụng, thồn, ngô'n một ca'ch tục tĩu . Bọn chu'ng ăn không chữa, ti'nh xối luôn cả ... ca' heo lẩn ca' nướ'c ... cả chì lẫn chài, cả ... cu't lẫn đả'i . Còn đang cuô'ng lên vì lo sợ thì thẳng nhỏ con đã lên tiê'ng:

"Đo' là chu'ng ông đã thương tình làm phuc' cho mà'y rồi đâ'y thẳng khô'n ạ . Mà'y còn lẩn chần, sa'ng tở'i nơi, cả văn phòng này tở'i đây, thì đe'o mẹ mà'y, co' trời mớ'i cứu mà'y nỗi con ạ" .

Hă'n nghe tở'i đây vừa sợ vừa tức giận, nhưng hă'n biê't sô' phận hă'n đã rồi khi rơi vào tay mà'y thẳng ... đăm cha che'm chu' này . Hă'n đang định mở miệng năn nỉ thì no' lại tiê'p:

"Mỗi đư'a ông năm trăm, đưa cho ông một nghìn nữa ông năn nỉ xê'p lơ'n mở lòng khoan hồng nhận cho mà'y, vị chi là hai nghìn bô'n trăm đô . Địt mẹ ... mà'y mà còn cù cưa vớ'i ông là ... mà'y chỉ co' đi ngủ vớ'i đê' thôi con ạ" .

Hă'n lu'c này tức muô'n ... học ma'u nhưng biê't vớ'i mà'y thẳng khô'n nạn này, năn nỉ không co' i'ch lợi gì . Mà hă'n biê't đào đâu ra cho đủ sô' tiền bây giờ . Bằng không nê'u trời sa'ng, cả họ hàng tông môn nhà tui no' ke'o đên đây thì chỉ co' chết . Nê'u bể ra tui no' không da'm ăn nữa, mà mang mình ra tòa, chỉ cần lãnh nhẹ ba tha'ng tù thôi là đủ bỏ xa'c tại đây rồi . Ở ca'i đất nướ'c này, sống tự do bên ngoài còn ... chết nữa huô'ng chi là nằm trong nhà lao . Tấ't cả sô' tiền hă'n co' mang theo chưa được ngàn rưởi, kiê'm đâu ra cho đủ sô' bây giờ . Mà hă'n cũng vẫn còn khôn ngoan biê't rằng nê'u càng nằm ở đây lâu chừng nào, thì hă'n sẽ càng lu'n sâu chừng đo' . Thôi thì đành liều, tở'i đâu xoay sở tở'i đo' .

Hai thẳng công an chở hă'n về kha'ch sạn lu'c hơn năm giờ sa'ng . Người quản lý' thâ'y mặt chu'ng no' ở đây vớ'i hă'n là hiểu ngay đầu đuôi câu truyện . Ông ta đã thâ'y ca'i màn kịch này xảy ra đôi ba lần rồi . Chẳng tra'ch làm "nghề" công an như chu'ng no' mà tậu được nhà lầu xe hơi . Ông vừa thương hại vừa khinh bỉ ca'i thẳng Việt kiều ... đại ga'i . Mà ca'i âm mưu tui no' sắ'p xê'p chỉ co' ca'c nhà ... chân tu mớ'i thoa't được . Đàn ông thanh niên nướ'c ngoài đi một mình lang thang trên phố', rơi vào tay bọn này là chết, tui no' lộn cho không còn ca'i quần lo't mặc ... về nướ'c .

Nguyên thâ'y mọi diễn tiê'n xảy ra từ xa nhưng công việc không cho phe'p anh ta nhu'ng tay vào vụ này, mặc dầu là người miền Nam phải theo pha'i đoàn du lịch ra làm việc ở đây, thâ'y những trò bỉ

ổỉ đo' xảy ra hoài nhưng làm gì được . Đã nhiều lần anh dặn dò kha'ch của mình, nhưng họ i't khi nghe lời "tâm huyết" của chàng . Thâ'y nêu cu' ke'o lằng nhằng là chỉ tổ mệt anh đề'n nơi chuyện với hă'n .

"Nhưng tôi chỉ còn gần ngàn rưởi mà tụi no' đòn tở'i hai ngàn tư, tôi tìm đâu ra ?" .
"Cu' moi mo'c hê't ra đưa cho tụi no' ... rồi năn nỉ" .

Ca'i gi'a cuối cùng là hai ngàn đô la . Hă'n li'nh qui'nh không biê't phải làm sao . Mây thẳng điê'm đã hạch hỏi đòi và Nguyên đã giao thẻ passport của hă'n cho bọn no' . Nguyên ghe' tai no'i nhỏ với hă'n:

"Bọn công an Hải Phòng này không ... năn nỉ được đâu . Hay anh đi mượn mây người đi trong đoàn xem sao ? Rồi khi về tở'i thành phố' mang tiền trả lại cho họ . Đừng ke'o nhĩ nhằng nữa, mình chỉ thiệt vì tụi no' già mồm lă'm lại xử dụng toàn luật rừng" .

Hă'n vừa sợ vừa bi' không biê't ti'nh sao cho nên khi nghe Nguyên ma'ch nướ'c, hă'n nhớ tở'i Thảo . Hă'n vừa nhục nhă vừa lo sợ, nhục nhă vì chuyện này mà đồn rầm ra thì chỉ co' nướ'c ... độn thổ, mà làm sao hă'n co' thể độn thổ được vì hă'n đâu co' phe'p như tề thiên đại tha'nh, còn lo sợ là giữa hă'n và nàng đâu co' quen biê't nhau, ai da'm cho mình mượn năm trăm . Vì ca'i trường hợp này nêu là hă'n thì chẳng đời nào hă'n chịu lòi ra cho dù chỉ hai chục bạc . Nhưng vạn bất đă'c dĩ, hă'n đành phải liều vì bài chỉ co' một đường binh ... ba phe' ba nơi . Hă'n như người sắp chêt đuô'i vớ' được ca'i gì, ni'u ca'i đo' .

Nàng đang sửa soạn thì co' tiê'ng gõ cửa . Nghe tiê'ng hă'n, nàng mở cửa hỏi:

"Co' chuyện gì vậy anh Tùng ?" .

Hă'n no'i mau như sợ để chần chừ thì hă'n sẽ không còn cơ hội:

"Anh cần năm trăm đô, cho anh mượn khi về tở'i Sài Gòn là anh sẽ trả ngay" .

Nàng chưa hê't sững sờ, bộ không lẽ khi quen với đàn ông là phải sửa soạn sẵn tiền để ... cho mượn . Mà ca'i tên này thiệt lạ, người dưng nướ'c lă, mới quen chưa được ba ngày, không biê't rõ tên thật và thân thê' là đã mở miệng đòi mượn tiền . Nàng định hỏi mây câu nữa, ngo' ra ngoài thă'y hai "ông" công an đư'ng lủ lủ như hai thẳng thiên lôi, nàng dừng lại ngay . Chợt nhớ tở'i hôm qua hă'n ... đi biệt, sa'ng nay về tở'i mặt mũi hô'c ha'c ta'i xanh, câu đầu tiên hỏi thăm nàng là ... mượn năm trăm đô . Nàng tự nghĩ thầm trong bụng ... tiền chùa ở đâu mà sẵn vậy, thì hă'n đã no'i một hơi:

"Chuyện dài dòng lă'm, anh sẽ no'i cho Thảo hay là't nữa" .

Nàng thă'y thật là phi ly' nhưng vì bản ti'nh rộng lượng nhấ't là thă'y hai thẳng ôn thần đư'ng đo' lă'm lă'm lý lý, nàng biê't co' chuyện quan trọng nên thôi:

"Anh chờ Thảo một ti', Thảo đưa cho" .

Nàng quay trở vào phòng lă'y tiền nhưng không khỏi thă'c mắ'c . Hă'n nghe tở'i đo' thì thở phào nhẹ nhõm như đã tru't được ga'nh nặng ngàn cân, mừng rỡ no'i li' nhĩ':

"Ca'm ơn Thảo nhiều, về tở'i Sài Gòn anh sẽ gởi trả ngay" .

Tiền trao, cha'o mu'c, hă'n cầm lại giấ'y tờ trong tay mà tưởng chừng như mình vừa mớ'i trải qua một cơn a'c mộng hãi hùng nhấ't trong đời .

Ca'i chuyê'n đi ra vịnh Hạ Long chẳng còn gì thu' vị . Mặc dầu Nguyên đã khe'o le'o dă'u ki'n nhưng hă'n cu' tưởng tượng như mọi người đã biê't cả rồi, đư'ng ngồi ở đâu hă'n cũng co' ca'i cảm tưởng là mọi người đang bàn ta'n về hă'n . Chờ co' cơ hội, hă'n đề'n bên nàng no'i nhỏ:

"Thảo cho anh địa chỉ nơi Thảo ở, anh sẽ đề'n gởi lại tiền" .

Mặc dầu từ sa'ng tở'i giờ Thảo thă'y là mình cũng vô ly' tự dưng cho hă'n mượn năm trăm bạc, một

sô' tiền không phải là lớn nhưng cũng đâu có nhỏ nhoi gì . Nhất là khi ra đây nàng không mang theo nhiều tiền, rồi thì tiền đâu mà sắm sửa quà cáp và giúp đỡ bà con bên ba như lời nàng đã hứa . Nàng cũng chẳng biết rồi đây hẳn có trả lại hay không nhưng vốn bản tính hay thương người nàng lại tự nhủ:

"Thôi thì trong lúc hoạn nạn giúp đỡ được người ta như vậy mới quý" .

Nàng hỏi lại:

"Anh ở đâu ngoài Sài Gòn ?"

"Anh ở khách sạn từ hôm về VN đến giờ, nhưng sau khi về chắc anh sẽ đến ở nhà bà dì" .

"Anh có số' điện thoại ở đó' không ? Cho Thảo đi rồi Thảo gặp anh ở chỗ nào đó' nhận tiền cũng được ... cho tiện" .

Hắn biết nàng không muốn cho nên đành thôi, khi đọc cho nàng số' điện thoại của nhà bà dì, hắn không hiểu tại sao mình lại ... cô tình đối sai đi một con số' . Cái con người ti tiện và đố kỵ thì tự trong thâm tâm đã luôn có tình toan ... gian manh, mặt dày . Nàng ghi lại rồi nhẹ' tâm giã' vào bốp .

Hết cái chuyện đi, hắn như người không hồn, chẳng còn tha thiết đến bất cứ việc gì . Mà còn một cái bạc nào đâu để mà thiết tha . Hắn hận đưa con gái gian manh và lũ côn đồ mặt dày nhưng quên là mình còn gian xảo hơn bọn nó' mấy bậc . Hắn cũng tự trách là mình qu'á ngu để cho ra nông nổi, thật là "thằng nhỏ" ... bắt tội hại "thằng lớn" ... bắt lương . Đùng là khôn ba năm đại một giờ, mà hắn nào đã được sơ mấy bao nhiêu .

Hắn đổi chuyện bay về thẳng Sài Gòn không ghé lại bất cứ ở đâu nữa . Còn chuyện bà cô khôn khổ mù lòa, hắn sẽ tìm cách dúi gạt mẹ hắn, một khoảng cách mấy ngàn dặm, mẹ hắn có truy cứu cũng còn lâu mới ra, có khi đến lúc đó' ... mẹ bà cô đã xanh cổ rồi cũng không chừng . Hắn tuy có hơi áy náy cái chuyện đổi bại mình làm đối với bà cô nhưng cái điều áy náy không ở lại trong hắn được lâu vì có biết mặt mũi bà áy ra sao mà lo . Ngay cả cái người có ơn cứu tử mà hắn kha' ... quên biết là Thảo mà hắn còn lừa được hưởng chi . Hắn tự bào chữa cho cái tội của mình bằng cái lý' do ti tiện là vào đến Sài Gòn hắn cũng có còn cái bạc nào đâu mà trả . Nàng nhìn bên ngoài tuy có vẻ ngây thơ khờ khạo nhưng thực ra nàng cũng đã biết kha' nhiều về con người của hắn, bởi chuyện lớn nhỏ gì hắn làm mà lại không lọt qua con mắt tinh tế' của nàng . Con gái luôn luôn khôn gập mấy lần con trai mà . Nàng cũng biết là số' tiền cho hắn mượn nhiều phần không ... bảo đảm sẽ trở lại tay chủ nhưng chẳng biết vì lý' do gì nàng lại giúp hắn dễ dàng đến thế' . Có lẽ tại cái tâm địa đơn sơ và thương người nàng đã nhập nhằng từ nhỏ ở ba mẹ và gia đình, cộng với cái lối suy nghĩ tình cảm là quý còn tiền bạc chỉ là ... phương tiện bề ngoài cho nên nàng đã cư xử tốt với hắn như vậy . Nhất là khi nhìn thấy cái nét mệt mỏi và niềm hi vọng trên khuôn mặt hắn sáng hôm đó', nàng biết mình không thể nhẫn tâm thấy chết mà không cứu . Qua cặp mắt cầu khẩn đó', nàng không tin là hắn sẽ lừa mình . Nàng chia tay với những người bạn bè mới quen biết trong mấy ngày cùng nhau du lịch để tiếp tục chuyện đi ra Hà Nam thăm gia đình . Tuy chưa biết nhau lâu nhưng cũng tràn trề tình cảm . Họ trao đổi cho nhau số' điện thoại và email, hi vọng sẽ có ngày gặp lại . Còn hắn khi xe vừa về đến khách sạn ở Hà Nội là hắn ... lủi mất . Thảo biết vậy nhưng trong lòng có chủ đích là nếu phải tốn năm trăm bạc để tìm hiểu về cái bản chất thật của một con người thì cũng đáng .

Hai ngày sau khi về từ Hà Nội, nàng nhấc máy điện thoại gọi cho hắn, ở đầu bên kia một giọng nói của một người đàn bà lớn tuổi:

"A lô, a lô ... cô muốn tìm ai ạ ?"

"Dạ ... cháu muốn gặp anh Tùng" .

Người đàn bà lưỡng lự:

"Chắc cô nhầm số' rồi ... ở đây không có ai tên Tùng . Đây là cửa hàng giò lụa Quê' Hương" .

"Dạ ... dì có người cháu nào mới ở Mỹ về không ạ ?"

Người đàn bà vẫn kiên nhẫn:

"Hai vợ chồng nhà tôi chẳng có con cháu nào đi Mỹ cả cô ơi, chắc cô gọi nhầm số rồi . Chúng tôi bây giờ chả ở đây đâu rồi" .

Nàng li nhí nháy tiếng cười đơn giản rồi gật đầu . Quả là nàng đoán không sai, nhưng cái bài học này đắt giá thật . Nàng tự cười chính mình nhưng lại tự nhủ:

"Oh, well. Thầy chết không cứu sao đành" .

Rồi nàng bỏ qua ngay không một chút tư lự vương vẩn .

Ở lại Sài Gòn với gia đình sắm sửa chợ tết, thời gian trôi đi một cách mau chóng, hôm nay đã là ba mươi tết, chỉ còn có ba hôm nữa là nàng trở lại Mỹ . Nàng chặn một đứa bé mua cho nó vài món đồ chơi để nó vui vẻ cho mỗi đứa một món, cậu hai một món và bà ngoại hai món lấy hên trong ba ngày tết .

Mọi tờ mờ sáng hôm sau, bỗng một cơn gió lạnh thổi từ dưới nhà . Còn đang nằm nướng nàng thức giấc bỗng biết cái bà này qua đây chỉ sớm vậy thôi . Chưa kịp gì thì bà đã chạy rầm rầm vào phòng, cái miệng cười tươi:

"Con Thảo hên thật, đầu năm trúng số, cả nhà dò lại đi, tao trúng một triệu nè . Tao với dưỡng U't mày dò ra cho luôn tờ số nè . Phải con mua số cặp không Thảo ?" .

Tai nàng lúng túng chưa rõ chuyện gì:

"Dạ ... thằng nhỏ bây giờ ta mua vé cặp đi U't" .

"Dậy là dậy rồi, ai cũng có tiền ăn tết ... sang rồi, con nhỏ này hên thật . Tao mua vài số ... món quà mà chưa bao giờ trúng một cái, nó từ bên Mỹ đấy, rồi đại trúng luôn vài món quà ta mua triệu . Ông bà độ may đo con" .

Lúc đó cả nhà đã nhộn nhạo khắp nhà vui vẻ mừng rỡ . Thảo buột miệng:

"Biết ngay mà ... ông trời có mắt mà!" .

Dì U't đứng ngây người ra bỗng hiểu con nhỏ này nói cái gì .

Tình ra thì làng còn lời năm trăm ngàn đồng VN cho cái số tiền mà nàng cho hân vay, nhưng thực ra ông trời thay hân trả cho nàng cả vốn lẫn lời . Hơn bao giờ hết nàng tin tưởng đến những gì lương tâm nàng bảo nàng phải làm .

Hân trở lại Sài Gòn và dọn về nhà bà ở tạm . Lúc này hân không còn hoang mang tự dằn vặt như trước nữa vì trong túi không còn một cái . Như một thằng thân cô thế cô sống nương tựa vào người khác trong lúc khó khăn, hân trở nên hiền từ và nhu mì lạ lùng . Hân không dám gọi điện thoại về nhờ mẹ hân gửi tiền qua tạm trong lúc này vì còn hơn một tuần nữa mới tới ngày trở lại Mỹ vì hân sợ mẹ hân hỏi sẽ lấy ra cái vụ quyết tiền của bà cô già .

Mấy ngày liền không tiền nhà hân chịu lệ thuộc vào lòng thương xót quảng đại từ bi của thằng em họ mà đã một lần hân đòi xử và xua đuổi một cách tàn nhẫn . Nó dường như chẳng phiền hà đến chuyện cũ, mặc dù mấy tuần trước đây nó đã thấy tận mắt thằng anh họ đều giả vờ tiền cho gái và tình toan với nó từng ly từng tý . Nó vẫn còn nhớ đến số tiền công hai ngày dẫn thằng anh họ mất đi khắp nơi và chờ chức như một tên đầy tớ là một trăm ngàn đồng . Trong khi đó hân trả cho mấy em vũ nữ hai tiếng đồng hồ cả bạc trăm ngàn .

Hình như trời thương hân, muốn dùng những con người tốt ở chung quanh cảm hóa hân, cho nên thằng em họ đã không nhớ tới mối thù xưa mà đành kể ngã ngựa, nó dắt thằng anh họ ra ngoài trời đi uống cà phê và ăn hủ tiếu mỗi sáng . Trong lòng hân chưa có gì nhưng tỏ là hân hối hận cho việc mình làm, chỉ thấy mỗi lần đụng chạm đến những người con gái nó tiếng Bắc là hân lại rửa xả thậm tệ . Hân đã quên đi rằng đã có một người con gái nó tiếng Bắc đã cứu hân ra khỏi vũng lầy tăm tối . Hân chỉ nhìn thấy những sự xấu xa của người khác khi hân là người chịu thiệt hại .

Ngay sau khi hă'n kiê'm được ca'i nhà băng chịu cho hă'n ru't tiền từ hai ca'i thẻ Visa ra được sa'u trăm đô la, hă'n bắt đầu tìm ca'ch ne' tra'nh thắng em ... lần lần . Ca'i bản chât của loài răn' độc hay loài bọ cạp thì không bao giờ thay đổi . Đôi khi hă'n cũng chợt nhớ' tở'i con nhỏ khờ khạo tên Thảo quen trên chuyê'n du lịch đã cho hă'n cuôm năm trăm bạc nhưng ca'i hình ảnh và ca'i nghĩa cử tốt đo' no' không ở lại lâu trong tâm hồn hă'n .

Thắng em thâ'y tha'i độ của hă'n mât' bữa nay và thâ'y hình như hă'n mới được một nguồn tài trợ nào mới cung câ'p cho thì đủ hiểu . Con cho' đô'm muôn đời cũng không hê't đô'm, họa chi đem đê'n cho hàng thịt dôi nướ'c sôi vật lông thì may ra . No' cũng chẳng đê'm xỉa tở'i, chỉ co' buồn trong lòng là sao dòng họ nhà mình xui xẻo co' phải thắng cha'u mang dòng ma'u ... bắt lương .

Hă'n tỏ lòng nhân từ vớ'i bà dì, du'i vào tay bà năm trăm ngàn gọi là tiền chợ bu'a và chỗ ở trong hơn mười ngày còn lại ở đây . Còn co' ba ngày nữa phải về trở lại Mỹ, tuy vẫn còn sợ chuyện đã xảy ra cho hă'n ngoài Hà Nội nhưng chũ'ng nào tât' nâ'y, mèo vẫn hoàn mèo, hă'n mò trở lại vũ trường Queen Bee tìm lại mât' em ga'i nhẩy cũ, phung phí' một lần cho't trướ'c khi trở về . Mât' em này hă'n đã qu'a quen và co' vẻ tin tưởng được trong vòng hai tuần lễ đầu ở đây . Ngày vui lại đê'n trở lại vớ'i hă'n .

Đêm nay vui chơi co' hơi qu'a đa'ng, ca'i đầu hă'n như như . Hă'n cũng co' tũu lượng kha' cao, mà sao đêm nay chưa uông gì mât' mà đã muôn' xin rồi . Trưa mai hă'n co' chuyê'n bay về Mỹ rồi, và để từ giã nơi này, từ giã mât' em, từ giã ăn chơi, hă'n còn hơn hai trăm đô và mât' trăm ngàn đồng trong tu'i, hă'n dôi tu'i ra xài cho hê't . Chân nam đa' chân xiêu, hă'n đi lạng quạng ra đường hai em kè hai bên đôn' xe Taxi về kha'ch sạn . Hă'n biê't sau khi trở về Mỹ hă'n sẽ nhớ' những màn ăn chơi ở đây lă'm, hă'n chặc lưỡi ... co' cuộc vui nào mà không tàn . Trên đường về, hă'n và hai cô ga'i đư' đôn' giỡn cợt vớ'i nhau một ca'ch ... thiệt tình . Ca'i bo'p ở trong đơ' gồm tât' cả tiền bạc và giâ'y tờ tùy thân lòi ra khỏi tu'i và rớt xuông băng ghê' mà ... hă'n không hay .

Trời đã khuya, anh tài xế' đem xe về hăng trả rồi giao tiền trong ngày . Trong lu'c lau chùi xe anh ta tìm thâ'y ca'i bo'p của hă'n nằm hơ' hên' trên mặt băng ghê' . Sô' tiền hơn hai trăm đô làm anh ta choa'ng măt', tâm tư dăng co' giữa hai điều thiện a'c rất mãnh liệt, thê' nhưng nghĩ đê'n mât' ngày têt sắp đê'n và ca'i viễn ảnh huy hoàng vớ'i sô' tiền lớn anh ta thôi không suy tư nữa, dôi vớ'i Việt kiều thì hai trăm đô co' đa'ng là bao . Như để bù vào một phần của ca'i tội nghèo mà tham của đơ', anh quyết định lă'y xe chạy trở về kha'ch sạn le'n trả giâ'y tờ tùy thân lại cho hă'n nhưng sợ sẽ bị lòi đuôi, anh lảng lạng như đi vào kha'ch sạn tìm kha'ch, khi đi ngang qua ca'i phòng chờ anh thấy lẹ ca'i bo'p vào xo' nhà rồi quay đầu ra đi thẳng .

Gần hai giờ sa'ng hă'n và hai cô ga'i ke'o nhau xuông đường đi ăn . Ăn xong ti'nh môt' bo'p ra trả tiền hă'n mới thâ'y ca'i bo'p không còn nằm trong tu'i nữa . Hă'n và hai cô ga'i cãi nhau ôm tởi, hă'n cho là hai cô đã ăn cắp ca'i bo'p của hă'n, hai cô ga'i làm tiền thì đĩnh ninh rằng hă'n muôn' chơi quýt . Chưa đầy năm phu't sau, bọn ma cô chuyên bảo vệ ga'i điê'm đã ke'o nhau đê'n vây quanh hă'n . Trướ'c khi công an thành phố' kịp đê'n nơi, bốn năm thằng du đă'ng đã đủ thời giờ đập cho hă'n một trận thê' thảm . Người ta bu quanh hă'n nhưng không ai da'm đụng đê'n . Hă'n nằm so'ng soài nửa trên nửa dướ'i bên ca'i ô'ng công dơ' bẩn, ma'u từ mũi và miệng hă'n chảy ra xô'i xả .